

ABONAMENTELE

IN TOATA ROMANIA: i. n. 48
4 luni 24
3 luni 12
IN STRAINATATE: 60
INSERȚIUNI SI RECLAME:
pina de 30 litere pe linie, pagina IV, 80 bani,
pagina III, 80 bani, pe pagina II, 2 lei noi
Reclame 2 lei noi linia.
In numar in Capitala 13 bani.

TIMPUL

ESE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

BIUROUL REDACȚIEI ȘI ADMINISTRĂȚIEI: PALATUL „DACIA.”

ANUNCIURI

Se primesc in strainatate: la D-nii Haasen-
stein & Vogler in Vienna, Walfischgasse 10.
A. Oppelik in Vienna, Stubenbastei 2; Rudolf
Mosse in Vienna, Seilerstätte 2; Vincens
Hrdicka in Vienna, Teinfaltstrasse 17; Philipp
Lob in Vienna, Eschenbachgasse 11; L. Lang
& Comp. in Poeta și Haas-Laffite-Bullier &
Comp. in Paris.

Scrierile nefrancaute nu se primesc.

Articolele nepublicate se vor arde.

Un numar in Districte 15 bani.

BULETIN TELEGRAFIC

Serviciul privat al „TIMPULUI.”
(Agenția Havas).

Constantinopole, 25 Martie.

Un grup de deputați și propun a adresa
curând o interpelare guvernului asupra
activității escherei lui Midhat-Paşa.

Garnisona din Constantinopol s'a achim-
t. S'a înlocuit cu trupe venite din Er-
rum.

Vienna, 25 Martie seara.

Generalul Ignatieff a sosit aci astăzi-dim-
inea. A avut cu d. Novikov, ambasador
al Rusiei, o întrevedere ce a durat o oră.

La orele 11 și un quart comitele Andrásy
a dat vizită generalului. Ambii oameni de
stat ad au avut o conferință de o oră.

Petersburg 25 Martie.

Ziarele ruse de azi atacă pe Angletara
și se că dacă războiul va izbucni, numai
un singur este responsabil.

Paris 25 Martie.

In cercurile politice și in cercurile fi-
nanciare, situațiunea se consideră cu nelă-
șitate.

BUCUREȘTI 15 MARTIE

In Senat s'a anunțat guvernului
o interpelare importantă: aceea a
d-lui Apostoleanu asupra adminis-
trării finanțelor.

Polemica foilor regimului conti-
nuă a se îndrepta în contra Sena-
tului, de care radicalii se tem și ad
drept a se teme.

Este tot așa de naturală polemi-
ca lor, pe cât este de natural, că
după judecarea noastră, Senatul este
foarte corect și prudent in procede-
rile sale.

Ceea ce deplângem in atacurile
foilor radicale îndreptate in contra
Senațului, nu este chiar faptul cri-
tic în sine, căci acesta este un
drept netăgăduit al presei, ci este
modul pieziș și contrar adevărului,
cu care se face.

Despre așa numita lipsă de „lo-
gica” a atitudinii Senațului de as-
tăzi, in deosebire de atitudinea sa
din vara trecută am vorbit mai na-
șinte și am dovedit, că această schim-
bare este efectul firesc și specific
constituțional al întregii schimbări
de opinie publice, care din favora-
bilă ce era regimului lu Aprilie
1876, s'a devenit astăzi cea mai con-
trară.

Vina acestei schimbări, care a trebuit să se reflecteze și in Senat, este numai a ministerului Brătianu, care după ce de la început și in contra promisiunilor programului, surprinsese lumea prin cele mai nechibzuite persecuții in contra membrilor partidului conservator, a pus mai pe urmă țara in oimire prin o nepomenită incapacitate administrativă și ineptie financiară.

Dacă radicalii au in mijlocul lor așa de puțin oameni cu studiile și cu experiența cerută pentru a administra bine și așa de mulți oameni, care împlinesc golul lor intelectual prin pasiuni desfrânate, atunci nu merită de a guverna o țară: eacă simțimental care îl are astăzi lumina de la un capăt al României până la altul.

Față cu acest simțiment, al cărui echo este Senatul, nicele sofisme ale Românilor despre „sorgințele necurate” ale acestui malt corp, sunt fără nici o valoare cu teorie constituțională. Dar ele cuprind tot deodată un neadevăr factic și sunt prin urmare cu atât mai condamnable.

Ce însemnează a pune izvorul alegerii Senațului in opoziție cu izvorul alegerii Camerei actuale?!

Senațul e ales după listele de la 1876 zice „Românul”. Dar și Camera este aleasă după aceleași liste, respundem noi.

Va să zică izvorul acestor două corpuri legislative este unul și același, și este pe atât nedrept pe cât și puțin cuvințios dacă organul autorizat al guvernului de astăzi vrea să laude pe unul cu scăderea altuia.

Dar este ceva mai mult. Senatul de astăzi s'a complectat cu vr'o 20 de alegeri parțiale, întemperate sub regimul radical și după alegerile din Cameră. Acel număr este foarte însemnat in comparare cu numărul obișnuit al Senaților care in parte regulată lu lucrări.

Adevărul este dar din contră, că Senatul, așa cum e compus astăzi, reprezintă in mod mai sigur și mai

recent, de cât Camera opinia publică a alegătorilor.

Ne pare important, ca ziaristica să se pronunțe cu toată claritatea asupra acestui punct, pentru ca, la cazul unui conflict între Senat și Ministeriu, Domnitorul să aibă înaintea sa toate elementele de apreciere pentru suverana sa decizie.

Din străinătate găsim in „Allg. Zeitung” într'o corespondență datată Vienna 20 Martiu, următoarele rânduri relative la chestia ce ne preocupă așa de mult. „In privința doborârii Basarabioi române de către Rusia, corespondența care a nerul de a proveni din izvoare sigure stăruesc a surținea, că ridicarea acestui incident nu a fost numai „un ballon d'essai”, ci că a devenit obiectul unor serioase controverse diplomatice, dar că discutarea mai de parte parte a fi amânată pentru mai târziu, spre a nu se complica semnarea protocolului” (In Londra).

In lipsă de știri pozitive, noi nu ne putem îndeplini datoria de ziar mai bine, de cât înregistrând cu scrupulositate toate știrile relative la această gravă chestie.

STUDII POLITICE
PUBLICUL SI OAMENII DE PARTID.

Mulți au zis, și azi, într'o etate oarecum mai matură a națiunii, se repetă și se accentuiază mai tare că am schimbat prea repede instituțiunile noastre politice: mai mult: că in timpurile din urmă, ne-am metamorfozat de o dată politicele, și aceasta a fost una din cele mai însemnate cauze care a produs perturbațiuni serioase in mișcarea noastră națională și ne-a nărunțat pe nesimțite in situațiunea foarte puțin mulțumitoare in care inotăm. Această stare este anormală. Trebuie să închinăm ochii și să ne astupăm auzul pentru a nu o vedea și a nu o înțelege. Există, in adevăr, pentru state, ca și pentru organisme, o stare maladivă, in care funcțiunile, fără a fi ce totu sdrancinate, ca in paroxisimul unei crize, nu se îndeplinesc totu-și cu puterea și regularitatea lor firească, și noi, din nefericire, presintăm, sub multe raporturi sociale și politice, acest puls cahectic.

Cestiunea merită dar o serioasă aten-

țiune, și dacă ne doare, trebuie a ne îngriji să ne înțelegem boala, să putem avisa despre remedii.

„Inainte de timpurile noastre”, zice d. Guizot, in studiul său asupra guvernământului reprezentativ, „mișcarea vieții publice, jocul partidelor, războiul facțiunilor, lupta camerilor, toate agitațiunile, toată dezvoltarea puterii și a libertății, erau nice lucruri despre care se auzise numai vorbindu-se, dar care nu se văzuseră; cari se citise numai prin cărți, dar care nu trăiseră împrejurul nostru. Acum, aceste lucruri se petrec sub ochii noștri; totul ne îndeamnă a le studia și totul ne ajută a le înțelege.”

Care e identic și câtă să le înțelegem și noi o dată. Să vedem de ce este vorba.

In mișcarea noastră națională și politică inangurată in 1821, noi am fost desceptați de o dată dintr'o lungă perioadă de somnolență și abrutire, in care ne confundase domina fanariotilor, și in această stare de amețală morală, in care ne aflase strigătul libertății, noi ne-am și pus in mișcare, dar n'am putut să ne orientăm cu precizie pasurile ce făcăm spre progres și nici am putut urma calea naturală a dezvoltării popoarelor, căci aceasta se face prin influența timpului, a împrejurărilor, a propriei lor forțe vitale, cauze cari lucrează încet, dar sigur la formarea unei civilizațiuni proprii și caracteristice pentru fie-care neam, in parte.

Noi am voit să fim numai decât un fruct al civilizațiunei moderne, dar fructul egi prematur.

Iată ce s'a întâmplat:

Lumea progresase, in ultimii ani ai secolului XVIII, mai mult de cât putea să se prevadă; o cantitate imensă de forțe, intelectuale și economice, grămădită de timp in sânul națiunilor și produsă in acel secol efectele lor. Științele, filosofia, arta, economia statelor, politica, totul intr'un cuvânt, intrase pe o cale aproape necunoscută până atunci.

Din nenorocire, depărtați cum eram de curentul ideilor ce anima pe niunea lumii, și o progrețea pentru civilizațiune, noi ne aflam chiar către jumătatea acestui secol foarte inapoiată. Când dar, după desceptarea spiritului de naționalitate, luarmă cunoștință mai de aproape de ceea ce se petrecuse in viața politică și socială a altor popoare, voirmă atunci ca numai de cât să le ajungem și, latini cum eram, începurăm a procede prin salturi in opera regenerării noastre politice și naționale.

Am voit să înghitim și să asimilăm intr'un interval foarte scurt, toate bunurile civilizațiunii cu cari se înalțase cele mai înaintate națiuni, și pentru cari ele puseseră secol de muncă și de sacrificii.

Avântul era foarte natural, căci, descăreați cum ne simțirăm de povara unui timp de calamități ce apăsase așa de lung asupra-ne, viața națională începea să ne revină și să se manifeste, ca intr'un organism pus in condițiuni mai proprii, cu o vigoare juvenilă, provocată și de aspirațiunile născute dintr'un stadiu de privațiuni amare.

După mai multe faze politice cari aveau aparența de a ne prepara pentru civilizațiune, fără a poseda însă și puterea de a ne forma pentru dănsa, căci ele veneau foarte intempestiv și treceau pe dinaintea ochilor noștri ca feriele unui vis, — in cele din urmă ni-s'a anunțat de o dată că eram cetățeni liberi al unui stat „eminamente constituțional.”

In primele momente ale entuziasmului, noi ne-am grăbit a răspunde: „da, suntem; și nu vom ține a merita să fim.” Entuziasmul însă ce nu vine prin reflecțiune se stinge inute și descargierea sau apatia urmează, in cestiunile mai dificile. Trebuia să ne vedem la lucru, ca să ne cunoaștem bine. Cu toată frumusețea teoriilor de care ne conduceam in imaginațiunea noastră și pe cari le proclamasem deja de „fapte împlinite” — practica proba că ne erau foarte puțin profitabile și astfel, pe când ne legănam in speranța că am găsit in politică talismanul fericirii și al prosperității naționale, decepțiunea venea să ne isbească in fie-care zi sub diverse și uricioasele ei forme.

Nu eram încă deprinși pentru viața publică a libertăților, iată totul; și cei ce aveau puterea, nu căutau a ne forma o educațiune politică, care să fi tina într'acolo. Ce cestiune, de o importantă incalculabilă, educațiunea politică, intr'un Stat juue și constituțional!

Pe aceasta avem a'o răfăim altă- dată. Acum, ne mulțumim a spune că, Constituțiunea fiind proclamată, am fost lăsați in voia întâmplării și la priceerea oamenilor noștri politici. Noi am crezut că e destul ca o lege să fie bună, și să fie decretată, pentru ca de îndată să capete și ființă. Eram încă și mai departe de a înțelege că Constituționalismul nu este o viață de „otium cum dignitate”, ci de activitate continuă, de luptă fără capăt, la care mai totu națiunea este chemată a lua parte, pentru că numai astfel, drepturile ce legea i acordă se pun sub o neîntreruptă priveghere și la adăpost de orice atentat. De a doua zi însă, după ce intrasem in această nouă formă politică, ne-am simțit oboșiți de viața cetățenească și am lăsat ca Constituțiunea să menarg de la sine, să mai bine să îngrijească nu mai cățiva de drepturile la cari trebuia să vegheze toți. Din starea noastră de indiferență și nepricepere nu putem să obținem de cât resul-

PARTEA LITERARA.

LUMPATIUS VAGABUNDUS

Ei! tot bine a făcut Noe, când a scutit bine o curăntăde viță. Nu e vorba, — e rea băutura! — dar Cismarul, când s'au- tură de băutura, începe cu beția. De altminterea omul e atât de al dracului, in cât, dacă n'ar fi bere și viu și rachiș, ar începe să se îmbete și de apa de in isvor. Numai de cât al dracului, căci Tâmplarul, Croitorul și Cismarul sunt de felul lor nice oameni pe cât se poate de nerinovăți, e însă că duhul lui „Lumpatius Vagabundus” a pus sequestru pe dănsii, ba a dat chiar râmăng că nu vor scăpa din ghiarele lui. Si bine a făcut Lumpatius Vagabundus, căci dacă n'ar fi făcut tocmai așa, nu s'ar fi putut scrie o comedie asupra acestei întâmplări.

Asta-i tot: comedia! Mai ales in ziua de astăzi de dimineață până seara n'ereu dăm din o comedie pronată in altă comedie proastă: cu atât mai bine trebuie să ne pară, că putem merge seara la „Circ”, ca

să vedem după toate cele-alte și o comedie mai cinstită. Bine a făcut și d. I. D. Ionescu: căci Noe en viță, duhul lui Lumpatius Vagabundus cu râmăngul și neamțul cu comedia nu ne folosau nimic, dacă d. Ionescu nu ne ar fi adunat o trupă, care să ne arate și nouă cum a fost și cum s'a petrecut.

Da, in „Circ”, se joacă piesa „Lumpatius Vagabundus.”

Era un fel de cutesare a pane această piesă pe scena română. Inainte de toate caracterele dintr'ănsa sunt nice tipuri atât de special germane, in cât pe scena română foarte leune pot să ne facă impresia de parodii; apoi limba e atât de particulară, in cât e cel puțin foarte greu a spune in românește tocmai aceea, ce s'ar zice pe neuită. D. Ionescu a stint însă a trece peste amândouă aceste greutăți: a localizat intru cât-va piesa. Limba este limba mahalalelor de București și este bine că este așa, chiar nici nu putea să fie altfel. Pare mi-se d. Wachmann a fi fost traducerea; îi lăudăm bunul simț și îndemnăm și pe alții să urmeze tot astfel. In ori-ce comedie tradusă din o limbă străină, limba trebuiește să fie aceea, in care vor-

besc la noi oamenii ce fac parte din clasă reprezentată pe scenă.

Rolurile principale erau împărțite între Alexandrescu Tâmplarul, Mateescu Croitorul și Ionescu, însu-și domnul Director I. D. Ionescu Cismarul.

Pe d. Alexandrescu îl știm ca Alexe in piesa „Jianul”: jocul d-sale e studiat; câte odată cade in exagerări. Ca Tâmplar d. Alexandrescu până in sfârșit și păstrează cumpătul.

D. Mateescu — rămăue tot însuși, unic in felul său, astăzi dată un tip sprinteu și ugaratic, un Don Juan părăsit de toți Dumnezii, dar un actor tânăr, care in rolul dui „Lumpatius Vagabundus”, are oensie să își desfișure talentele, fiind însă acest rol mai variat de cât toate pe care le avuse până acum, adese-ori obosește și cade pe un moment. De altminterea noi nu avem croitorii de care d. Mateescu ar putea să se razeme; eară pe croitorul german nu îl cunoaște și dacă l'ar cunoaște, nu ar fi bine să îl copieze; ne arată dar un tip aproape îndeplinit, nu însă tipul

„Snaiderei”, ci tipul „stregarului”, de pe bulevardul Bucureștilor. — Tot mai bine!

Pe d. I. D. Ionescu, in sfirsit, îl vedem intr'un rol mai mare, și anume un rol par'că urzit anume pentru d-sa. Ionescu, bocegiul dramatic, debutează ca actor și rămăne in acela-și nivel. — De altminterea, neugreș să fi popă, dacă învțătat carte. D. Ionescu face pe cismarul bețiv. Apoi, har domonului, „Snaiderei” nu sunt in București, dar bețivi! — D. Ionescu n'avea de cât să își alegă pe cel mai bun din mahalaua cutare și cutare. Si așa a făcut, și drept are și bine face. Dacă avem și noi cismari, avem și noi bețivi, pentru ce să ne mai aducem alții din străinătate? pentru ce să imităm și in aceste pe alții? nu facem un cismar bețiv al nostru. D. Ionescu culminează in două scene: povestirea jalnică istorii despre Eduard și Cunigunda — Cunigunda și Eduard, — și scena din actul al patrulea, in care reasistă încercărilor d-nei Clei. In amândouă aceste scene vedem un bețiv, cum între acelea-și împrejurări sunt, ori ar trebui să fie bețivi, nu însă din Germania, ci

din București. Acesta poate să fie luat drept un păcat: e însă o virtute. — Dar de un păcat tot par'că e să face și d. Ionescu vinovat: nu cum-va operează prea mult cu sticlă! ? O glumă bună e bună, dar tot se tocește cu vremea.

Frumusețea musicală a întregii piese este in actul al treilea, in care vedem in tătă orări intr'un rol pe Doamna Maria Polizu. Aceasta e pentru sine o plăcută surprindere. Dar surprinderea e cu atât mai plăcută, când putem recunoaște fără de nici o rezervă, că d-na Maria Polizu a debutat cu succes, când vedem, că scena română a căștigat o acțiță și o cântăreață, a cărei lipsă era atât de simțită. Ne întrebăm, cum ar fi fost cu puțină ca acest quod-libet să fie executat cu acea-și precizitate și acela-și simțiment, dacă alături cu domnișoara Marinescu și cu d. Mateescu nu ar fi jucat d-na Maria Polizu? Cântecul plăcut al D-șoarei Marinescu, ușuritatea d-lui Mateescu și cururile îndelung de disciplinat ar fi perdut tot efectul, dacă ar fi lipsit contra-altul ori dacă el nu ar fi putut să fie la aceea-și înălțime, la care l'a ținut D-na M. Polizu.

tate de acelen la care am fost marlor în tot cursul constituționalismului nostru, rezultate de care ne vîntăm azi mai amar de cât ori-cînd. Noi n'am înțeles încă că tocmai îndatorirea de a ne interesa de meritul afacerilor publice este partea cea mai esențială a constituționalismului, căci, prin aceasta, voința botezată și la noi "a națiunii", putea să se impună voinții celor ce chmuiesc acele afaceri. La noi, lucrul a eșit pe dos. Educațiunea politică ce ne-o formam prin indiferență și la care guvernarele lucrară, ce-î e drept cu multă răvnă, ne făcu încetul cu încetul, convincțiunea că și în statul constituțional guvernul este total, că el trebuia să îngrijenacă de ceea ce ne pasă, că el are să ne conducă în toate, că el trebuia să facă... până și a-lageri. Și, în adevăr, cine le-ar fi făcut, dacă nu guvernul, căci noi stăm la tot și la toate cu brațele încruciate. Nu era dar greș să devenim curate marionete sub influența ori-cărui guvern. Sistemul nostru constituțională ținea tocmai contrariu spiritului formei politice de "self-governement".

Cu teoriile de acestea cari se bîteau în capete cu practica, de sigur că nu era să facem nimic. Ceea ce este și mai trist în toate acestea, e că chiar oamenii cari se nămisă, cu multă îngămfare, oameni ai progresului nou și apărători ai libertății, tocmai aceia, zic, în timpul când libertatea era proclamată solemn ca un principiu de stat, și când se cerea prin urmare imperios să ne formăm pentru ea, ei gîsîră cu cale să croiască poporul nostru o sistemă cu totul falsă de educațiune politică. Acest biet popor, în numele cărui făceam să ni se treacă toate inchi-purile bolnave ale creierilor noștri, era chemat în comiții nu mai cînd aveam trebuință de glasurile lui și atunci i propo-veduam căte în lume și în soare; a doua zi însă după ce ne vedeam călare, pe popor îl lăsam iară să-și rapă opiniecele pe calea miserii, a suferinții și a ignoranții atât de bîtută de el! Ce pagină de "istoriă liberală", n'ar forma acest capitol!

În ori-care rari ocazii, publicul pare că ar fi făcut excepții în apucăturile lui politice. Prin aceasta însăși că eră excepții, trebuia să vedem că energia lui politică era numai o artistică deghisare a unor cauze cu totul străine de o voință publică hotărîtă a totu în contra tendințelor unui guvern care se credea că compromite interesele țării. În generalitatea cazurilor, noi ne-am zis că de și eram, precum ni se spusese, cetățeni liberi, chemați prin lege să ne dăm "liber" opiniauna, cu toate acestea suntem dator să sondăm dispozițiunile guvernului înainte de a merge la urnă, fiind-că, alegerile libere, în totă accepțiunea cuvîntului, sunt numai nice grațiosități fenomenale ce guvernarele gîsesc de cuviință să acorde din cînd în cînd națiunii. După cum ne eră credințele, după cum ni se făcuse educațiunea așa ne eșid și faptele. Și e destul ca a-lagerile să fî alterate, ori-cum și din ori-care parte, pentru ca constituționalismul să devie o paradă dezartă. Nu vom însă să a-lneacăm penesimțiile în prăpăstiosul subiect al a-lgerilor, asupra cărui nici chiar filosofia politică, cu tot timpul de cînd i discută, n'a zis încă ultimul cuvînt, și asupra cărui noi mai cu seamă, trebuia să ne gîndim mult și serios de aci înainte, dacă în tot cazul, domnia epelilor și a

De altminteren d. Ionescu nu putea pune pe scenă o piesă atît de variată și cu atît de multe persoane, de cît hotărîrea să pune la lucrare și pe unele din-teribile noi. În Lumpatius Vagabundus debutează mai mulți dintre elevii angajați în trupa de la Cîrc și două dintre eleve. Îndeobște debuturile sînt îmbucurtoare și ne dăd loc la speranța, că întru-nd ne vom bucura de pnteri prospere. Cu deosebire însă Cîrcul ne promite o sprintenă subretilă, ce numai de cît cu ocaziunea debutului era gata să fugă cu Croitorul berbant.

Dar să încheiăm. "Artistul Cîntăreț", cun-terator dramatic, actorul, ce a vagabundat azi de zile prin țară și lume, foarte frăge, numai în Lumpatius Vagabundus și prin Lumpatius Vagabundus putea să debuteze.

Nu mai înainte tot așa, căci cu vremea o să iasă ceva și publicul se va aduna!

vorbilor late va înceta. Pentru momentu de față trebuia să recunoascem că toată inițiativa a plecat și pleacă de la guvern și prin urmare să nu fim surprinși că guvernarele ad impietat și impietază asupra drepturilor noastre, căci un drept, ca și o proprietate, ce nu e apărută, cade în mîna celui dintîi care vede un interes în ea. Nu putea fi altminteren și toate protestațiunile, din ori-care parte ar veni, nu prețuiesc nimic în fața faptelor. Țara nu era în stare să-și înțeleagă adevăratele ei interese politice; și pe cît se vede nu le pricepară nici oamenii ei politici.

Nu putem dar să le apărăm la caz de trebuință, căci ne-am îngelat cu toții a crede că interesele publice sînt nice lucrări cu totul abstracte, curinte fără realitate, ca virtutea, în zicîtoarea lui Brutus; interesele generale, ne-am zis noi, nu pot atinge propriile noastre interese, de și nu era greș să pricepem că, dacă locuitorii unei strade s'ar lăsa să li se ia dreptul de comunicațiune, sau dacă ei l'ar vînda, ar desființa prin aceasta chiar propriile țile lor.

De aci dară acea mulțime de nenjunsuri cari se reflectă în afacerile noastre private.

Dar ce făcînd partidele?—ele, al căror rol politic, în statul constituțional, este tocmai anpravegherea binelui general. Cîci cine nu scîi cu partidele profită mult, nna din greșelile celor-lalte și ast-fel ele, cu voință fără, voie se constituie de garant al biuroului public.

(Va urma).

DIN AFARA.

Englittera. După ce câte-va zile toate știrile sosite din apus ne încredințad, că pacea este asigurată, de odată earăși ne vin știri îngrozitoare. Englittera a propus câte-va modificări în protocolul internațional. Rusia le primește ori nu le primește, dar propune alte modificări, pe care Englittera nu pare dispusă a le primi. Între altele Rusia ar cere următoarea formulare; "Puterile se unesc într-a insista" pentru introducerea reformelor." formulare, pe care Cabinetul engles nu o primește, fiind-că cuvîntul "insistă" implică un preamare angajament. Afară de aceasta Cabinetul engles "insistă," ca Rusia să desarmeze ori cel puțin să fie obligată prin o clausă a protocolului a desarma; eară guvernul Rusiei admite acest principiu, declară însă că desarmarea nu o poate acorda de cît după-ce protocolul va fi fost încheiat. Între aceste împregiurări e foarte puțin probabil, că înțelegerea se va putea realiza. "Morning Post" de la 21 Martie chiar constată, că guvernul Englitterei nu a primit modifi-cațiunile propus de către Rusia să declare că va desarma. Cu toate că prin cuvîntul "insistă" Rusia nu cere nici mai mult nici mai puțin de cît ca puterile să se angajeze, că vor între ori vor consimți ca Rusia să intre în acțiune "executorie," guvernul engles e dispus a primi formularea propusă de către Rusia; nu poate consimți însă cu altă cerere a Rusiei; anume Rusia cere, cu puterile să se oblige, că după semnarea protocolului vor hotărî pe Poartă a desarma "înainte de a fi desarmat Rusia."—"Times," "Daily Telegraph" și "Standard" comunică același lucru; ast-fel nu mai rămîne îndoială, că așa este și că Rusia cere un lucru, pe care nimeni nu i poate da, de oare-ce toată lumea știe, că Turcia nu va desarma și nu va putea să desarmeze de cît după-ce nu va mai fi amenințată. "Times" propune un expedient: ca Rusia și Turcia să desarmeze deodată și în același proporțiun. Și într-adevăr nici nu rămîne altă puțință, întrucăt Rusia ar voi să renunțe la acest rebel, care nu-i va aduce nici un folos pozitiv. — Negotăriile se urmează.

Dacă vor ajunge la rezultatele dorite ori nu, de ocamdată nu se știe. "Times" zice, că în protocolul internațional este un articol, care a-brogă tractatul de la Praga prin care Europa se lipește de dreptul de a ingera în afacerile interne ale "Turciei," deci un articol, prin care ea își crează dreptul de ingerență. — Va primi Englittera acest articol? — Nu se știe.

O depeșă de la Londra, cu data 22 Martie, anunță că Ignatieff a plecat la Paris.

Imperiul-Otoman. Negotăriile între Poartă și Muntenegru nu înaintează. Armistițiul a fost prelungit până la 13 Aprilie; Principele Nichita a declarat că nu cere de cît cedarea districtului Niesici. Cuși și Theles și libera navigațiune pe riul Boiana: se asigurază însă, că Poarta refuză cedarea districtului Niesici și că Savfet Pașa a și făcut delegațiilor muntenegrene comunicare despre aceasta. Ziarul turcesc "Bassiret." în numărul său de la 14 Martie, publică un articol, din care estragem următoarele.

Directorul de studii Halil Effendi, președintele seihilor de Derviji Osman Effendi și seihul Suleiman Effendi, dinpreună cu alți căți-va Șeih ai scris acum câte-va luni o broșură, cu care Suleiman Effendi a plecat în Afghanistan și în India. Acum primim știrea, că în toate orașele din India a sosit câte un exemplar din această broșură și a fost citit prin moschee, făcîndu-se ast-fel mohametanelor împărțire despre coprinul ei. După obicei-nițele rugăciunii pentru Chaliful Islamilor, fiește-care dintre cei de față a fost instruit asupra marilor calamități, ce au urmat pentru Imperiul Otoman din violența deo-voalească a vrăjmașului său nordic, arătînd că datoria fie-cărui musulman este de a se pune la pază, ca nici o palmă de pămînt să nu fie ruptă din statele Chalifului. — La 5 Silhad (22 Noembre) anul trecut Achuna Savat (Șeihul de la Savat) a ținut la granițele dintre Afghanistan și India un discurs, pe care l'a scris și l'a trimis la toți domnitorii și toate triburile de prin prejur și în care provoacă pe toți mahomedanii ași face datoria către Chaliful lor.

În urma acestei admonieri, Stăpînitorul din Cabul, Șir Ali Chan, a adunat 35.000 cavalerie, 70.000 infanterie, 5000 trupe de garde, și 15.000 oameni din tribul Iussuf Zehi, adică cu totul 120.000 oameni armați și i-a pus la dispozițiunea Sultanului și Chalifului.

Rusia. Cu toate încredințările pacifice, Rusia urmează cu pregătirile de rebel. "Eri." — scrie un corespondent din Odesa (17 Mart.) — comandantul suprem al armatei de Sud, marele principe Nicolae, a plecat din Odesa spre a face regimentelor de rezervă o inspecțiune. Marele principe va trece prin Elisabthgrad, Vosnesenk, Nicopolie și Crementciug. După inspecțiune rezervelor atît infanteria, cît și cavaleria vor pleca spre Basarabia. Șeful Statului Major, Nepokocitciuki se va întoarce la Chișinău.

La Bag, nu departe de Nicolaeff, în direcția spre Otaicow se zidesc noi fortificațiuni. Se vor așeza trei baterii. Tunurile au și sosit la Nicolaeiw. — S'au făcut toate pregătirile spre a putea tăia comunicațiunea între Dniper și Marea Neagră. În curînd vor trece prin Odesa două diviziuni din districtul de Mosca. De asemenea diviziunea de rezerve din Kameaietz-Podolk a primit ordin să plece la Chișinău.

În curînd trupele de infanterie vor face o mișcare spre Ismail, Reni și în Chilia. Deocamdată însă nu se vor face de cît manevre în corpuri mai mari.

Germania. Serbarea zilei. În care împăratul Wilhelm implinesce al 80-lea an al vieții sale s'a petrecut cu deosebită pompă. Toți principii germani și toate curțile europene au luat parte la această serbare; Berlinul și orașele principale din Germania întregă, Germania ad serbat această zi. Din știrile ce primim par că străbate însă chiar și prin această serbare un fel de manifestațiune diplomatică.

Tocmai pe cînd Rusia negociază cu Englittera, imperatul Wilhelm și fiul său primesc pe fratele Imperatului Franței Iosef îmbrăcați în uniformă austriacă și comitele Beust închină la Londra în sărătatea imperatului Wilhelm, "amicului și aliatului" suveranului său. Chiar nici a-

ceste demonstrațiuni nu ne-ar pune însă pe gînduri, dacă nu am ceti în organul comitelui Andrassy următoarele împărțiri primite de la un "correspondent oficios și bine informat din Berlin." Fără îndoială trebuie să constatăm, că cercurile politice, chiar în ciuda încredințatilor oficioase despre pace, se așteaptă în curînd la izbucnirea rebelului între Turcia și Rusia. Protocolul de încheiat între Rusia și Englittera este privit ca o înțelegere "pentru cazul unui asemenea rebel."

Acum pe cînd generalul Ignatieff era în Berlin, am spus, că scopul celtătoriei lui era de a da cabinetelor europene garanții pentru mărginirea acțiunii rusești contra Rusiei; acum ve pot spune, că Ignatieff a isbit să dumerască pe Cabinetul Engles. Protocolul ce se va încheia între Rusia și Englittera va însemna asigurarea păcii europene, "nu însă a păcii între Turcia și Rusia." — La realizarea înțelegerii între Rusia și Englittera a contribuit mult guvernul Franciei.

Urînd din aceste, chiar dacă protocolul ar ajunge a fi semnat de către puteri, nu am câștigat alta, de cît că Turcia va rămîne izolată: rebel tot are să fie." — Tot în acest sens scrie un alt ziar bine informat. "Nat. Ztg." din Berlin: "Înainte de toate era vorba să se asigure pacea între statele europene și sperăm, că prin protocol acest scop cel puțin "pentru de o-cam-dată" se realizează. Dar chiar și în aceasta tot-de-una trebuie să ne așteptăm la evenimente neprevăzute. Negotăriile cu Muntenegru sunt aproape de ruptură și astăzi primim de la corespondentul nostru din Constantinopol știrea că ele par a nu reuși. În Bosnia și Herzegovina din nou s'a început surecțiunea, și îndată ce delegații se vor întoarce de la Constantinopol, Muntenegru din nou va deveni ciubul rescoalei. Din Paris primim știrea, că s'a făcut comunicare despre noul concentrări de trupe la armata rusească de la Sud. Toate aceste deci arătă îndestul, că de bine trebuie să deosebim "pacea Europei" de "restituirea" ordinii în Orient."

Austro-Ungaria. Propunerea deputatului Sturm, de care vorbisem în câte-va rânduri, a fost prezentată Reichsratului și se crede, că în zilele aceste se va pune la ordinea zilei. Dacă s'ar întâmpla, ca Reichsratul să o primească și ast-fel să se pronunțe pentru abrogarea instituțiunii delegațiilor, e probabil, că iarăși urmează o crisă ministerială.

Din Ungaria. "Fremdenblatt" comunică unele împărțiri de mare importanță asupra noului proiect de lege electorală. Una dintre cauzele, pentru care Ardelenii s'au hotărît a nu lua parte la dieta din Pesta, e legea electorală a Ungariei, care atît prin împărțirea cercurilor electorale, cît și prin cens esclude pe cea mai mare parte a Românilor din Ardeal dela dreptul electoral. Noul proiect de lege pare a considera cu deosebire pe români, introducînd unele schimbări mai juste cu deosebire pentru partea orientală a statului. Aceasta ar dovedi, că guvernul din Pesta începe să văză mai bine decît până acum: nu credem însă, că singură această concesiune să poată hotărî pe Ardeleni a-și alege deputați pentru dieta din Pesta. Ei cer mai mult, cer toate condițiunile de desvoltare.

Franța. Acum înțelegem plecarea principelui Hohenlohe dela Paris la Berlin. Pozițiunea ambasadorului Germaniei, ar fi fost imposibilă, dacă ar fi stat la Paris în ziua cînd în Berlin se serbează ziua "împăratului" și nu mai mult Regelui Wilhelm. Cu toate acestea "La Presse" ne încredințează, cu relațiunile între Franța și Germania sunt cele mai amicale și că în curînd Principele Biemarck va face în parlamentul Germaniei declarațiune în acest sens. — O fi avînd dreptate "La Presse"!

SENATUL.

Sedința de Sîmbătă, 12 Martie 1877. Președinția d-lui vice-președinte M. Coșgăluicenu. Ședința se deschide la 2 ore post-meridiane.

După îndeplinirea formalităților obi-cuante d. Cîmăbrășescu roagă de d-na vice-președinte a se invita comisiunea de verificare a se ocupa cu alegerea efectuată la Belgrad.

Răspunde d. colonel Haralamb că s'a și numit raportor d. Casimir și în curînd raportul va fi pus la ordinea zilei.

D. Deqliu. Am să fac o plîngere la adresa biuroului.

D. Manolescu. Ce fel de plîngere, în ce mod o faceți; este o interpelare? Întreba-ți-l d-le președinte!

D. vice-președinte. Nu pot ca să nu fi acord cuvîntul ori-ce cerere ar voi să facă.

D. Deqliu. Dacă onor. esteore s'a necăjit pentru un moment este pentru că nu cunoșce de loc reglamentul. Eri am fost chemat la Senat printr'o circulară prin care ni se apunea că se va ținea ședință. Noi ne am adunat aici și am așteptat totă ziua, dară a fost imposibil să găsim un președinte pentru a deschide ședința. Voi am dură să mă plîng de aceasta.

D. vice-președinte. Alaltă-ieri d. prim-ministru a venit și a stăruit de mine ca să se țină ședință eri.

Am zis să se facă circulară pentru a vă invita însă ele au fost semnate de d-nu l. Ghica. Eri au venit eri dimineață între orele 12 și 1, și am cerut scuze dela Senatori că trebuia să lipsesc pentru a mi face o datoriă de inimă însoțind la ultima sa locuință pe un vechiu amic al meu și om de bine răposatul Herişcu. Resemîna-mă dar pe buna voință a d-v. am plecat crezînd că d. l. Ghica va veni ca să prezideze. D-sa însă asemenea s'a resemnat pe mine și nevenind sunt dator să vă cer scuze (Incidentul este închis).

D. prim-ministru. Comunică mesagiul pentru prelungirea sesiunii pînă la 20 Martie.

Comunică apoi mesagiile relative la următoarele proiecte de legi: 1) pentru modificarea legii electorale, 2) pentru a se acorda o pensiuie viageră d-lui Bollicu, 3) pentru o pensiuie viageră d-lui Papiu Ilarian. — Senatul adoptă urgența pentru pensiuinea d-lui Bollicu.

D. Bellu dă citire raportului asupra legii pentru contingentul de 14.000 oameni.

D. Lecca. Crez că trebuie să fac observații asupra modului cum se face la noi recreațiunea de și sunt pentru acest proiect de lege.

Mai tot-d'a-una se cheamă contingen-tul și se trimite sortari în locuri cu totul depărtate. Trebuie însă de aci înainte să urmărim altă-fel, căci cu cît vom depărta mai mult pe tineri cu cu atît îl vom face a suferi mai cu anevoință serviciul militar. Cu această se mărește foarte mult și cheltuielile pentru transportul lor. Ași voi dară ca pe viitor oamenii să fie distribuiți într'un mod mai echitabil pe la corpurile de armată.

D. Deqliu. Rog pe d. ministru, cît și pe d-nii General Florescu, Col. Haralamb și Col. Păncescu să mi dea o explicațiune. Sunt soldați cari în loc de a servi în armată servesc pe la oficii, așa că ei nici nu pot fi folositori căci nu au timp ca să învețe nici un reglement sau exercițiu. Și nu este destul că se în cîte unul dară cu cît nu grad este mai mare cu atît se ia mai mulți servitori așa că un căpitan are două, un major trei etc. Eri socotese că ar trebui să se pună capăt unei asemenea stări de lucruri.

D. Haralamb. D-lor, după cîte m'aduc aminte după reglementele în vigoare, nu pot fi luați ca servitori pe la oficii soldații de cît după ce și au terminat instrucțiunea militară. Apoi și acestia nu sînt cu totul dați uitării. Căci sînt obligați la termene hotărîte să vină la caserună pentru a fi inspecți și a face oarecari osercții. Prin urmare observațiunea d-lui Deqliu este fără obiect.

D. ministru de Răzbel. Nu s'a putut pînă astăzi aplica legea recrutărilor într'un mod așa cum cere d. Lecca. Aceasta provine din cauza formei țării noastre și a răspîndirii populațiunii. În România s. e. populațiunea este cea mai curat romă-nescă și tot-d'o-dată cea mai numeroasă, pe cîtă vreme în cele alte țări, s. e. spre Babilonia țara este mai gîlă și în mare parte populată de străini, așa că nu se poate face o repartițiune justă a soldaților căci trebuie a se lua de unde sînt mai mulți și a se da acolo unde sînt mai puțin.

Onor. d. Lecca a făcut o observațiune foarte justă cînd a zis că soldații trebuie să fie apropiați de căminurile lor. În adevăr depărtarea aduce deseale deserțiuni, și pe lingă astea se întâmplă cu soldații, aceia cari nu deserțează, mor în căsărni de nostalgie cîci nu și pot vedea familiile lor fiind prea depărtați. Dară pînă

o împărțire nouă a circumscripțiilor nu... face nimic. In privința serviciilor...

D. Lungescu. Eu aș cere o explicație... lui ministru de război, să-mi spună...

D. min. de război. D. Lungescu mi cere... să fac recrutările la timp: dar...

D. min. de război. D. Lungescu mi cere... să fac recrutările la timp: dar...

D. min. de război. D. Lungescu mi cere... să fac recrutările la timp: dar...

D. min. de război. D. Lungescu mi cere... să fac recrutările la timp: dar...

D. min. de război. D. Lungescu mi cere... să fac recrutările la timp: dar...

D. min. de război. D. Lungescu mi cere... să fac recrutările la timp: dar...

D. min. de război. D. Lungescu mi cere... să fac recrutările la timp: dar...

D. min. de război. D. Lungescu mi cere... să fac recrutările la timp: dar...

D. min. de război. D. Lungescu mi cere... să fac recrutările la timp: dar...

Cele 2 articole ale legii se votează fără... discuțiune.

D. vice-președinte. D. General Florescu... are cuvântul în chestiune personală.

D. General Florescu. Voac pentru prima... oară poate în viața mea să fac o crea-

D. General Florescu. Voac pentru prima... oară poate în viața mea să fac o crea-

D. General Florescu. Voac pentru prima... oară poate în viața mea să fac o crea-

D. General Florescu. Voac pentru prima... oară poate în viața mea să fac o crea-

D. General Florescu. Voac pentru prima... oară poate în viața mea să fac o crea-

D. General Florescu. Voac pentru prima... oară poate în viața mea să fac o crea-

D. General Florescu. Voac pentru prima... oară poate în viața mea să fac o crea-

D. General Florescu. Voac pentru prima... oară poate în viața mea să fac o crea-

D. General Florescu. Voac pentru prima... oară poate în viața mea să fac o crea-

D. General Florescu. Voac pentru prima... oară poate în viața mea să fac o crea-

D. General Florescu. Voac pentru prima... oară poate în viața mea să fac o crea-

D. General Florescu. Voac pentru prima... oară poate în viața mea să fac o crea-

D. General Florescu. Voac pentru prima... oară poate în viața mea să fac o crea-

D. General Florescu. Voac pentru prima... oară poate în viața mea să fac o crea-

Cele 2 articole ale legii se votează fără... discuțiune.

D. vice-președinte. D. General Florescu... are cuvântul în chestiune personală.

D. General Florescu. Voac pentru prima... oară poate în viața mea să fac o crea-

D. General Florescu. Voac pentru prima... oară poate în viața mea să fac o crea-

D. General Florescu. Voac pentru prima... oară poate în viața mea să fac o crea-

D. General Florescu. Voac pentru prima... oară poate în viața mea să fac o crea-

D. General Florescu. Voac pentru prima... oară poate în viața mea să fac o crea-

D. General Florescu. Voac pentru prima... oară poate în viața mea să fac o crea-

D. General Florescu. Voac pentru prima... oară poate în viața mea să fac o crea-

D. General Florescu. Voac pentru prima... oară poate în viața mea să fac o crea-

D. General Florescu. Voac pentru prima... oară poate în viața mea să fac o crea-

D. General Florescu. Voac pentru prima... oară poate în viața mea să fac o crea-

D. General Florescu. Voac pentru prima... oară poate în viața mea să fac o crea-

D. General Florescu. Voac pentru prima... oară poate în viața mea să fac o crea-

D. General Florescu. Voac pentru prima... oară poate în viața mea să fac o crea-

D. General Florescu. Voac pentru prima... oară poate în viața mea să fac o crea-

D. General Florescu. Voac pentru prima... oară poate în viața mea să fac o crea-

D. General Florescu. Voac pentru prima... oară poate în viața mea să fac o crea-

D. General Florescu. Voac pentru prima... oară poate în viața mea să fac o crea-

D. Bobeica renunță la interpelarea sa... știind de înainte ce rezultat va avea;

D. min. cultelor zice că d. Bobeica poate... renunța din altă cauză, iar nu pentru că

(Urmează un dialog foarte animat între... d. ministru și d. Bobeica).

D. Mărzescu. Ar fi bine să se treacă în... procesul verbal acest dialog!

D. Președinte. Regulamentul ne spune... ce avem să facem! D. Sibleanu are cu-

D. Sibleanu. Renunț!

D. Președinte. D. Codrescu are cuvântul.

D. Codrescu. Renunț!

D. L. Sterea interpelează pe d. ministru... de război pentru neexecutarea votului

D. Rose Ștefănescu anunță o interpelare... în privința gărdii orăgenesci.

D. Codrescu propune a se vota proiectul... de lege pentru organizarea min. de finanțe

modificat de Senat, ceea ce se și face, însă... votul se constată că este nul.

Voci. Să se facă apel nominal!

Alte voci. Sunt mai mulți în bufet!

D. Președinte. Sunt, dar nu vor să vie... la vot! Ce să le fac?

Se procedează de nou la vot prin apel nominal.

Votanți 77. Pentru 70, contra 1.

Se continuă dezbaterile legii timbrului... și se votează mai mulți paragrafi fără

discuțiune.

D. Ministru al justiției susține proiectul... guvernului, recunoscând că într-adevăr o-

pozițiunea de multe ori se face numai... din spirit de șicană.

Discuțiunea închizându-se se votează... paragraful de la art. 18 cu nici o modificare

până la art. 19.

D. Mărgăritescu cere suprimarea art. 19.

D. Rădescu propune să se scadă taxa... prevăzută pentru recursul în Casăție, căci

nu numai cel avuți, ci și țărani fac re-... cursuri.

Se închide discuțiunea.

Amandamentul d-lui Rădescu pus la... vot se respinge, primindu-se art. din

proiect.

Sedința se ridică la ora 5 1/2 seara.

CU TOTUL NOU

Aflam din izvor cu totul auten-... tic, că la ministerul de finanțe este

pregătit un proiect de lege privitor... la emiterea de 30 milioane

hartie monedă fara de curs forțat.

Proiectul în curând va fi prezentat... Camerei.

Afara de acestea guvernul nego-... țiază pentru a cumpăra 35 mil

puști Chasspot pe care le-a con-... trolat un Colonel rusesc.

SCIRI SOSITE CU POSTA DIN URMA

Viena, 23 Martie.

Cauza, pentru care negocierile dela Lon-... dra s'au întrerupt, este aceea, că Rusia

nu voește să desarmeze decât după ce pro-... tocolul va fi semnat, egă Englitera cere

ca ea să desarmeze înainte de aceasta.

„Daily Telegraph“ resumă situația în... cuvintele: „Fără desarmare nici un fel de

protocol.“

Paris, 23 Martie.

Generalul Ignatieff a sosit aici. (După... o depeșă mai nouă el a sosit la Viena.)

Roma, 23 Martie.

Papa a primit comunicarea oficială des-... pre căsătoria Regelui Alfonso cu fiica Du-

celui de Montpensier.

DEPEȘI TELEGRAFICE

Serviciul privat al TIMPULUI.

Agenția Havas

Paris, 26 Martie 4 ore seara.

Camera deputaților a adoptat proiectul... de împrumut cu 176 voturi fiind contra

74. — Președintele consiliului și ministrul... financelor au respuns la obiecțiunile făcute

contra proiectului.

CURS DE EFECTE PUBLICE SI DE DEVISE

București, 12 Martie 1877.

Table with columns: VALOAREA, Certe, Ofertă, Piață. Rows include Oblig. Rurale, Impr. Oppenheim, Oblig. Domeniale, etc.

CUPOANE

Oblig. Rurale p. Octomb. a. c.

Domeniale 97 1/2

Foncicarie rurale

Comunale

DEVISE

Paris 99 20

Marsaille

Brașov 25 25

Anso

London

Amsterdam

Viena 123 0

Berlin 121 1/2

Lipsia

Konstanz

Liza Ottomană

Galben austriac

Argint austr.

Agio c. Argint.

CURSUL VIENEI

24 Martie (st. n.) 1877.

Metalice 63 45

Nationale 67 50

Rețina în aur 77 25

Loze 109 75

Acțiunile bănești 821 —

Creditele 151 20

London 123 0

Obligațiuni rurale ungare 74 75

temegvár 72 75

transilvane 71 40

Argint în mărfuri 110 10

Dacatul 5 83

Napoleonul 9 89

Mare 100 60 65

CURSUL DE BERLIN

24 Martie (st. n.) 1877.

Acțiunile câilor ferate române 12 50

Obligațiunile române 6 % 50 10

Prioritățile câilor fer. rom. 8 % 50 —

Împrumutul Oppenheim 86 25

Napoleonul 16 26

Viena, termen scurt 164 75

lung 103 65

